

ἕνεκα καταχωροῦμεν παρακατιὸν παραδείγματ' αὐτῶν, ἐφ' ὧν νὰ δύναται ὁ σπουδάζων πᾶσαν ἀντωνυμίαν κλίνειν 1].

Ἔχω δίκαιον [ίмамъ право]. Δὲν ἔχω δίκαιον (нѣмамъ-право). Ταῦρος (бикъ). Βοῦς [волъ]. Παξιμάδιον [сухάρъ]. Ζυμαρικὸν [тѹчено, тестяно]. Ὁ καπιτάνιος [Капитάνинъ-тъ]. Ὁ Μαϊόρος (Μαϊορъ-тъ). Ὁ κολονέλος (колонелъ-тъ ἢ полковникъ-тъ). Πρόσφατος [прѣсенъ, прѣсний, свѣжий]. Ἀκριβὸς (скѣпъ). Λαμπρὸς, λαμπρότατος [свѣтл-ий, свѣтл-ѣйшій], Ταπεινὸς [нисѣкъ, ниск-ий, нижеайшій = ταπεινότητος]. Σκοτεινὸς [тъменъ]. Ὀνομάζεται [именува се, нарича се, казва се]. Ἔχει ἀναχωρήσει [трыгнѣлъ е]. Ἀνεχώρησα διὰ [трыгнѣлъ съмъ за]. Ἔχει φθάσει [пристигнѣлъ е]. Ἐφθασε [пристигнѣ]. Τοποτηρητὴς [поручикъ = lieutenant]. Δίδω, εἰς, εἰ, ὀμεν, εἴτε, οὐσι [дав-амъ, ашь, а, аме, ате, атъ]. Αἰσχύνομαι [срамъ ми е ἢ срамъ мѣ е, срамувамъ се]. Αἰσχύνεσαι срамувашъ се, срамъ тѣ е ἢ тебе тѣ е срамъ = ἐσένα σὲ εἶναι ἐντροπή. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία δις ἐπαναλαμβάνεται). Οὕτω καὶ τὸ αἰσχύνεται, αἰσχύνομεθα, αἰσχύνεσθε, αἰσχύνονται срамъ го е, срамъ ни е, срамъ ви е, срамъ ги е ἢ него го е срамъ, васъ ни е срамъ, васъ ви е срамъ, тѣхъ ги е срамъ = ἐστιν ἡμεῖν, αὐτοῖς, αἰσχύνη). Μαῦρον ψωμίον (черенъ хлѣбъ). Παλαιωθὲν ψωμίον [изсѣхнѣлъ хлѣбъ]. Ἐπιμελής [прилѣженъ]. Φιλόπρονος [трудолубивъ]. Σκοπὸς, φύλαξ [стража, часовой]. Χωρικός [селянинъ]. Χωριάτης [мужикъ]. Ἐνοικοῦρης [хѣзьяинъ, домаκύνъ]. Ἀξιωματικός [офицеринъ]. Πολίτης (гражданинъ). Εὐγενής (благороденъ, дворянинъ).

Σημ: 1. Περί τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἐρρήθησαν τὰ δέοντα.

Αὐτοπαθής. Ἐν: Ὀν: (δὲν ἔχει), γεν: на себе, си, доτ: